

ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Lapkričio 29 d. Kretingoje vyks Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino **XII Nacionalinė kapitula**, šaukiama Nacionalinio statuto pataisų ir regioninių brolių reorganizavimo klausimu, kaip įpareigojo 2024 m. vykusi XI Nacionalinė kapitula. Kviečiame kasdien melstis [Visų Serafiškojo Ordino šventųjų litanija](#) už artėjančią kapitulą ir Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordiną.

Laudato Si knygų klubas toliau laukia brolių ir sesių iš visų vietinių brolių, o ypač neseniai davusių įžadus, taip pat naujokų ir kandidatų. Per šešias sesijas kartu aptariami savarankiškai perskaityti enciklikos skyriai. Susitikimai vyksta nuotoliniu būdu, kartą per mėnesį – sekmadienį, 18 val. [Registracijos forma](#).

Pirmaisiais mėnesių sekmadieniais, 17 val., Šv. Klaros seserų vienuolyne Kretingoje vyksta **Pranciškoniškosios šeimos atgailos vakarai**, kurių metu meldžiamės už Lietuvos Pranciškoniškosios šeimos atsivertimą.

Kasdien, 20 val., per Zoom – **Maldos skydas už Ukrainą**. Nuo pat karo pradžios meldžiamės rožinio maldą už Viešpaties pergalę Ukrainoje ir visų mūsų širdyse. [Zoom prisijungimo nuoroda](#).

Nuo naujo Marijos radijo sezono pasikeitė **Pranciškoniškosios šeimos laidos „Porciunkulė“** transliacijos laikas! Nuo šiol „Porciunkulė“ transliuojama paskutinį mėnesio pirmadienį, 8 val. [Laidų archyvas](#) – [marijosradijas.lt](#). Palaikyti pranciškonišką laidą galite pervesdami savo auką šiais rekvizitais: Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas; LT287044060003604017; mokėjimo paskirtis – radijo laidai „Porciunkulė“.

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Leono XIV: UŽ SAVIŽUDYBIŲ PREVENCIJĄ. Melskimės, kad žmonės, kovojantys su savižudiškomis mintimis, rastų savo bendruomenėse reikalingos paramos, pagalbos bei meilės ir atsivertų gyvenimo grožiui.

Pasauliečių pranciškonų ordino:

Už CIOFS Prezidiumą, Pranciškoniškąją jaunimą, Kubos nacionalinę broliją.

Už pagyvenusius, sergančius, pensininkus OFS brolius ir seseris. „Tėve mūsų...“

Už Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino XII Nacionalinę kapitulą.

Už Lietuvos pranciškoniškojo jaunimo brolijos atgimimą iš Dvasios.

KONTAKTAI:

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas | Secular Franciscan Order in Lithuania

Vilniaus 2A, LT-97125 Kretinga, Lietuva; i.k.192084542; a/s LT287044060003604017

ofs@ofs.lt (Nacionalinė taryba), ofs.lietuvoje@gmail.com (Sekretoriatas); www.ofs.lt; Facebook @ofs.lt

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:

Nacionalinė ministrė Jogilė Teresa Ramonaitė OFS (+370 671 73870; jogileteresa@yahoo.com)

Nacionalinė viceministrė Nijolė Raudytė OFS (+370 618 10454; nijole.raudyte@gmail.com)

Nacionalinė ugdymo magistrė Kristina Petrutytė OFS (+370 652 83698; petrutyte@gmail.com)

Nacionalinis sekretorius –

Nacionalinis ekonomas Romualdas Ulonas OFS (+370 608 87828; ulonas@gmail.com)

CIOFS narė Virginija Mickutė OFS (+370 682 18060; virginija.mickute@gmail.com)

Nacionalinis broliškas vadovas –

Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Antanas Grabnickas OFM (+370 680 25115; antanas3@outlook.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Piotr Strocen OFM Conv (+370 601 74406; piotrstrocen@tlen.pl)

Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 144 (2025 m. lapkritis)

TARPTAUTINĖ PASAULIEČIŲ PRANCIŠKONŲ SOLIDARUMO DIENA

CIOFS Prezidiumas skelbia, kad nuo šiol **kasmet lapkričio 17 dieną**, per Šv. Elžbietos Vengrės šventę, visose OFS ir Jaupra brolijose visame pasaulyje bus organizuojama **Tarptautinė pasauliečių pranciškonų solidarumo diena**. Vietinės brolijos kviečiamos laisvai pasirinkti, kokių būdu organizuos šią dieną – vykdys lėšų rinkimo akciją ar užsiims kita veikla. Solidarumo dienos metu surinktos lėšos skiriamos padėti broliams ir seserims mūsų pačių brolijose ar aplinkoje, o su finansine ataskaita supažindinama visa brolija, kad būtų užtikrintas skaidrus lėšų panaudojimas.

Lapkričio 7 d., 19.00 val., nuotoliniu būdu vyks dvasinis ir praktinis pasiruošimas Tarptautinei pasauliečių pranciškonų solidarumo dienai.

Susitikimo programoje:

- *Kodėl esame kviečiami semtis iš šv. Elžbietos Vengrės pavyzdžio?* (ses. Ingrida Kazlauskaitė CSSBVM)
- *Tarptautinės pasauliečių pranciškonų solidarumo dienos pristatymas* (CIOFS narė Virginija Mickutė OFS)
- *Pasidalijimas gerąja brolių praktika* (nacionalinė viceministrė Nijolė Raudytė OFS)
- Klausimai-atsakymai, diskusija

Nuotolinis susitikimas skirtas visiems vietinių tarybų nariams, bet ypač ministrams ir ekonomams. Būtina, kad šiame dvasiniame ir praktiniame pasiruošime dalyvautų bent 1-2 brolijos atstovai. [Zoom nuoroda](#)

Kviečia Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba

Tema: Susitaikymo giesmė. Laiškas Kūrinijos giesmės 800 metų jubiliejui (1225-2025) [Tęsinys. Pradžia mėnraštyje Nr. 143]

Keturių pranciškonų ordinų (OFM, OFM Conv, OFM Cap ir TOR) generaliniai ministrai 2025 m. rugsėjo 1 d. parašė laišką, skirtą Kūrinijos giesmės 800 metų jubiliejui.

Už visuotinę broliją Su kūrinių pagalba

„Aukščiausiasis, visagali, geras Viešpatie“ – nėra didingesnio titulo apibūdinti Pranciškaus Dievo kosminei pilnatvei. Tačiau kaip tik kontempliuodamas visų dalykų Tėvo neapbrėpiamą didybę Pranciškus atranda savo paties niekingumo bedugnę. Matydamas Aukščiausiojo didingumą, jis suvokia savo nevertumą, verčiantį šauktis

kūrinių pagalboms. Šio Dievo, kuris vienas vertas šlovės, gerumas yra per didelis, todėl jis nevertas net ištarti Jo vardo: „Tau šlovė, garbė ir gyrius, ir visokia palaima. Tau vienam, Aukščiausiasis, tai pritinka, ir joks žmogus nėra vertas Tave minėti“.

Apr 4, 11 aprašytame dvidešimt keturių vyresniųjų Dievo šlovinime Pranciškus atpažįsta savo dvasinės kelionės viršūnę. Joje nuo Dievo – kaip kiekvieno gėrio, aukščiausio gėrio, viso gėrio – „pažinimo“ pereinama prie Jo švelnumo, galybės ir grožio „įvertinimo“, o galiausiai prie visko „atkūrimo“ per šlovinimą: „Mes turime visą gėrį priskirti Aukščiausiajam Dievui, suprasdami, kad visa gera priklauso Jam. Ir Jam turime už visa dėkoti, nes visas gėris kyla iš Jo“ (Nepatvirtinta Regula XVII, 17).

Jei Reguloje Kristus ateina išgelbėti žmonių, kurie „neverti Tavo vardo minėti“ (Nepatvirtinta Regula XXIII, 5), tai Kūrinijos giesmėje kūriniai paskolina savo balsus žmonijai. Šią Pranciškaus išvalgą popiežius Pranciškus tęsia enciklikoje *Laudato si*, pabrėždamas jį kaip integraliosios ekologijos pavyzdį: „Manau, kad Pranciškus yra tobulas rūpinimosi tuo, kas silpna, ir džiugiai bei autentiškai įgyvendinamos integraliosios ekologijos pavyzdys. [...] Buvo mistikas ir piligrimas, gyvenęs paprastai ir įstabiai darniai su Dievu, kitais, gamta ir savimi pačiu“ (Laudato si, 10).

Įsikūnijusio Žodžio pėdomis

Tik kūriniuose nevertas žmogus randa pagalbą sugrąžinti Dievui „Jam patinkančią“ šlovę. Pranciškus primena savo Perspėjimuose, kad kūriniai „tarnauja, pripažįsta savo Kūrėją ir paklūsta jam labiau negu jūs“ (V, 2). Tai ne poetiškas Pranciškaus pramanas, bet atidaus Biblijos skaitymo rezultatas. Liturgijoje kūriniai pirmiausia pasirodo kaip Kūrėjo šlovę skelbianti garsų knyga: „Dangūs skelbia Dievo šlovę, dangaus skliautas garsina Jo rankų darbą“ (Ps 19, 2).

Vyko daug mokslinių diskusijų dėl žodžio „su“ reikšmės eilutėje: „Būk šlovinamas, mano Viešpatie, su visais savo kūriniais“. Ar tai reiškia „būk šlovinamas, Viešpatie, ir kartu su Tavimi tebūna šlovinami visi kūriniai“, ar „būk šlovinamas, Viešpatie, per visus kūrinis“? Kūrinijos giesmės pradžioje pripažintas žmogaus nevertumas labiau veda prie antrojo aiškinimo. Savyje neradęs šlovinimo verto balso, Pranciškus priima psalmisto kvietimą: „Tėdėkoja tau, Viešpatie, visi tavo kūriniai“ (Ps 145, 10). Pranciškaus Raštuose greta „su“ išsiskiria ir „per“; „per kuriuos mus apšvieti ir palaikai“; argi ne kūnas yra išganymo ašis?

Poetišką žvilgsnį

Kūriniai nėra pikto kūrėjo demiurgo darbas (kaip Pranciškaus laikais tvirtino katarų erezija), bet Aukščiausiojo, gero Viešpaties grožio vaisius. Tai ypač aiškiai matyti posme apie Motiną Žemę. Atidžiai skaitant Pradžios knygos tekstą: „Teželdina žemė augmeniją: augalus... Tėpagimdo žemė visų rūšių gyvūnų: galvijus, roplius ir visų rūšių laukinius gyvūlius... Dievas padarė žmogų iš žemės dulkių“ (Pr 1, 11; 1, 24; 2, 7).

Pranciškus atpažįsta žemės motinišką prigimtį, matydamas ją kaip visų kitų kūrinių, taip pat ir žmonių „bendra-gimdytoją“. Žemė ne tik kartu gimdo pasaulio pradžioje, bet ir toliau tęsia savo motinišką vaidmenį per istoriją, „maitindama“ ir „valdydama“ kiekvieną gyvą būtybę. Motina Žemė valdo, nes ji maitina – atlieka tarnystę su žindyvės prijuoste, panašia į tą, kurią Jėzus dėvėjo plaudamas kojas.

„...ir duoda visokių vaisių, spalvingų žiedų ir žolę“. Žolė čia ne tik maistas, turintis vien naudos funkciją, bet ir pasigėrėjimo vertas kūrinys su spalvingais žiedais. Tokia išvalga gimsta iš Pranciškaus poetinės sielos. Net Tomas Celanietis nustebintas: „O kaip, manai, jo širdį pradžiugindavo gražios gėlės, kai jis jas gražščiai pastebėdavo ir užuosdavo jų malonų kvapą? Aptikęs kur daugiau gėlių, joms pamokslaudavo taip, tarsi šios jį suprastų, ir kvietė jas šlovinti Viešpatį“ (Pirmasis gyvenimas, 81).

Palaiminti, kurie pakelia ligas ir negandas Kūrinijos laiptais

Galiciausiai pasirodome ir mes – žmonės. Vyrų ir moterų pasirodymas Kūrinijos giesmėje tarsi sukelia posūkį, staigų šuolį, netikėtą pakilimą. Atrodo, kad iki šiol Pranciškus ruošė dirvą šiam naujam šlovinimo motyvui. Išties integrali pranciškoniška ekologija negali nuošalyje palikti žmogaus. Tačiau tikras klausimas: apie kokį žmogų čia kalbama?

Išvartytas iš rojaus sodo ir netekęs žodžių šlovinti savo Dievą žmogus iki šiol turėjo remtis visa kūrinija – tarsi prašydamas jos tarpininkavimo. Dabar jis vėl pasirengęs ištraukti į žaidimą, nes surado naujus žodžius. Kokie tie žodžiai? Nors Kūrinijos giesmė nesukurta vienu metu ir vienoje vietoje, ji išreiškia nuoseklią minties vienvėgę.

Iki šiol aprašyti gamtos elementai šlovinami už tai, kas jie natūraliai yra ir ką jie daro žmonių labui. Vien tai pripažinti ir už tai šlovinti Dievą yra žingsnis į priekį. Tačiau žmogaus Pranciškus nešlovina tokiu pat būdu. Jis nešlovina žmogaus dėl jo įgimtų savybių, bet dėl to, kas nėra spontaniška – dėl gebėjimo priimti gyvenimo slėpinį net gyvenimo pakraščiuose. Argi ne savo egzistencijos „pakraščiuose“ Pranciškus sukūrė Kūrinijos giesmę? Jis šlovina tik „šitokį žmogų“, o ne visus žmones apskritai. Žmogus yra pajėgus sąmoningai stovėti net konfliktiškoje situacijoje – žaizdoje, prieštaravime, regimame pralaimėjime.

Pranciškus gerai žino, kad meilės priešingybė nėra neapykanta, bet savinimasis, kuris galiausiai gali įžiebtį neapykantą. Jis žino, kad apkabinimas skiriasi nuo prisirišimo, todėl Pranciškus nebenori nieko savintis – net savęs paties, savo ribotumo, silpnybių ir baimių, ar kitų jam daromo blogio.

[Tęsinys kitame mėnraštyje]

